

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: I.M.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2018 č. j. MSK 108314/2018, o
přestupcích

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2018 č. j. MSK 108314/2018 **se zrušuje** a věc se
vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 3 568,32 Kč, a to do 60
dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného
rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje

Magistrátu města Ostravy ze dne 25. 6. 2018 č. j. SMO/342916/18/DSČ/Klu o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a o přestupku dle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů tak, že ve výroku I. o vině text ve znění „§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 22 odst. 4 téhož zákona“ nahradil textem „§ 22 odst. 4 zákona o silničním provozu“. Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

2. První okruh námitek žalobce se týká nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce poukazoval na to, že správní orgány neprovedly jím navržené důkazy, odmítly se zabývat tím, zda byla v pasportu silnic umístěna předmětná dopravní značka Stůj, dej přednost v jízdě. Uvedl, že má fotografie z doby, kdy se měl stát údajný přestupek a z nich plyne, že uvedená dopravní značka se na daném místě nenacházela. Žalobce rovněž poukazoval na rozpory ve svědeckých výpovědích policistů s tím, že jeden z nich vypověděl, že před křižovatkou nezpomalil a projel ji stejnou rychlostí, druhý sdělil, že kola jeho automobilu se nezastavila. Zdůraznil také, že ačkoli policisté byli vybaveni kamerovým systémem, není údajné přestupkové jednání zaznamenáno, vozidlo nelze rozpoznat, záznam je nekvalitní. Správním orgánům vytkl, že zcela bez důkazů učinil závěr o pravdivosti výpovědi policistů. Jestliže údajné přestupkové jednání není nikde řádně zaznamenáno, ačkoli policisté byli vybaveni kamerovým systémem, vzbuzuje to pochybnosti o počínání policistů, kteří zcela vědomě nastavili kameru tak, aby nebyl pořízen řádný záznam a aby mohli zcela vědomě řidiče šikanovat. Žalobce také poukazoval na to, že jej policisté zastavili asi 1 000 m od místa, kde se měl stát údajný přestupek a až po několika minutách, navíc uprostřed křižovatky a sami se tak dopustili protiprávního jednání. Dle žalobce nebylo nijak prokázáno, zda vůbec policisté ve tmě mohli něco vidět a rozpoznat jeho vozidlo, zda se vůbec jednalo o jím řízený automobil, neboť od místa spáchání údajného přestupku do místa zastavení, projížděl několika křižovatkami a tvrzené přestupkové jednání mohl spáchat zcela někdo jiný. Správní orgány ovšem tyto okolnosti nebraly v úvahu a bez důkazů zaujatě věřily policistům. Žalobce prezentoval i výhrady k jednání policistů při projednání namítaného přestupku poté, co byl policisty zastaven. Policisté mu odmítli vrátit doklady, dokud s ním nevyřeší přestupková jednání a dokud jim nepodepíše protokol. Žalobce v žalobě zdůraznil, že se přestupkového jednání nedopustil, v předmětné křižovatce zastavil. K přestupku spočívajícího v tom, že jako řidič vozidla nepředložil zelenou kartu, žalobce uvedl, že jeden z policistů vypověděl, že jej vyzval k prokázání zelené karty s tím, že on to odmítl, že zelenou kartu prokazovat nemusí. Dále policista vypověděl, že na opětovnou výzvu k předložení zelené karty, řidič tuto předložil a na další okolnosti si nepamatuje. Dle žalobce policista hrubě lže a zkresluje fakta. Správní orgány bez dalšího uvěřily policistům, že v předmětném místě byla umístěna dopravní značka P6. On přitom navrhoval důkaz fotografiemi, které pořídil a dále důkaz příslušným pasportem. Vyslovil názor, že společenská nebezpečnost namítaných přestupkových jednání je nulová. Správní orgán měl zkoumat nebezpečnost jednání spočívající v nezastavení vozidla v předmětné křižovatce za situace, kdy se jedná o večerní hodiny, a svítící vozidla jsou vidět na dálku. Současně zdůraznil, že s vozidlem na křižovatce zastavil. K nepředložení zelené karty uvedl, že za tento přestupek je možno uložit jen napomenutí. Poukázal na to, že žijeme v digitálním světě a vše si lze ihned ověřit na místě.
3. Další námitky žalobce se vztahovaly k doručování písemností na elektronickou adresu, zdůraznil, že správní orgán má povinnost zasílat elektronickou poštu dle zákona. Namítal,

že do dnešního dne mu nebylo řádně doručeno rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán žádal, aby mu vše bylo doručováno na mailovou adresu, což správní orgán neučinil.

4. Výhrady měl žalobce i k samotnému jednání před správním orgánem I. stupně. Namítal, že pověřená úřední osoba si vyřizovala telefonáty, chovala se arogantně, umožnila mu položit jen dvě otázky a tím byl fakticky z jednání vyhozen.
5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Blíže se vyjádřil k doručování písemností na elektronickou adresu žalobce. Konstatoval, že 10. 5. 2018 žalobce zaslal správnímu orgánu omluvu z ústního jednání. Současně v tomto podání požádal o doručování na elektronickou adresu. 14. 5. 2018 správní orgán zaslal žalobci na elektronickou adresu vyrozumění, že omluvu neakceptuje. Samotné tělo e-mailu nebylo elektronicky podepsáno. Byla však podepsána příloha e-mailu (tedy ono vyrozumění). Tuto zprávu žalobce nepotvrdil ve smyslu § 19 odst. 9 správního řádu. Vyrozumění mu tedy bylo zasláno poštou. Dne 21. 5. 2018 zaslal žalobce správnímu orgánu další omluvu. Dne 23. 5. 2018 mu správní orgán zaslal na elektronickou adresu vyrozumění, že omluvu neakceptuje, samotné tělo e-mailu nebylo elektronicky podepsáno. Byla však podepsána příloha e-mailu, tedy ono vyrozumění. Tuto zprávu žalobce nepotvrdil ve smyslu § 19 odst. 9 správního řádu a vyrozumění mu tedy bylo zasláno poštou. Při ústním jednání 28. 5. 2018 bylo žalobci sděleno, že vzhledem k tomu, že doručování na elektronickou adresu nepřispívá k urychlení řízení, nebude mu dále na elektronickou adresu doručováno. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno poštou na adresu trvalého pobytu, kde nastala fikce doručení, následně mu byla zásilka vložena do schránky. Odvolání podal žalobce řádně a včas. Žalovaný dále citoval závěry Nejvyššího správního soudu z rozsudků č. j. 4 As 76/2015-37, 5 As 40/2015-38 a č. j. 10 Ad 5/2016-36 a uvedl, že z těchto rozsudků vyplývá, že správní orgán postupoval v souladu se zákonem, přestože datové zprávy doručované žalobci nebyly podepsány v těle e-mailu, nýbrž v příloze, tedy v samotném doručovaném dokumentu, neboť by nebylo nezákonné, ani kdyby podepsány nebyly vůbec. Dále z nich vyplývá, že správní orgán postupoval v souladu se zákonem, když přestal žalobci doručovat na elektronickou adresu až poté, co žalobce dvakrát nepotvrdil doručení datové zprávy a současně poté, co ho o tomto svém postupu předem informoval, ačkoli mu mohl přestat doručovat na elektronickou adresu již po prvním nepotvrzení datové zprávy a aniž by o tom žalobce výslovně uvědomil.
6. K projednání žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci při něm setrvali na svých stanoviscích k věci. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žalobě nelze upřít důvodnost.
7. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 11. 2018 č. j. 108314/2018 bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 25. 6. 2018 č. j. SMO/342916/18/DSČ/Klu tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo ve výroku I. o vině změněno tak, že text „§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 22 odst. 4 téhož zákona“ byl nahrazen textem „§ 22 odst. 4 zákona o silničním provozu“ a ve zbytku žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 25. 6. 2018 č. j. SMO/342916/18/DSČ/Klu žalobce uznán vinným tím, že – 1. dne 5. 3. 2018 v 18:37 hodin řídil v Ostravě – Hrabové, na ulici Mostní osobní automobil tovární značky Škoda,

RZ X, přičemž na křižovatce s ulicí Paskovskou nerespektoval dopravní značení P6 – „Stůj, dej přednost v jízdě!“ a nezastavil vozidlo na takovém místě, odkud měl do křižovatky náležitý rozhled. Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 22 odst. 4 téhož zákona a dopustit se přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, - 2. dne 5. 3. 2018 v 18:37 hodin řídil v Ostravě – Hrabové, na ulici Mostní a dále Paskovské osobní automobil tovární značky Škoda, RZ X, přičemž neměl u sebe zelenou kartu a na požádání příslušníka PČR ji nepředložil. Tímto jednáním z nedbalosti porušil ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění a dopustil se přestupku dle ust. § 16 téhož zákona. Žalobci byla uložena pokuta 1 500 Kč a dále povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč. Součástí spisu je oznámení přestupku ze dne 5. 3. 2018, v němž je uvedeno, že téhož dne v 18:37 hodin na ulici Mostní v Ostravě – Hrabové žalobce řídil osobní motorové vozidlo, RZ X, nerespektoval dopravní značení P06 „Stop“, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Dále při silniční kontrole na ulici Paskovská v Ostravě – Hrabové nepředložil na výzvu policisty zelenou kartu, čímž porušil § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. Místo spáchání přestupku je označeno jako křižovatka ulice Mostní a Paskovská v Ostravě – Hrabové. Žalobce v pasáži vyjádření osoby podezřelé ze spáchání přestupku uvedl, že „dle jeho názoru je PČR zmatená, šikanuje jej a zastavila jej na nevhodném místě. První slova byla, že dělají kontrolu a aby předložil doklady. Když je předložil, tak mu bylo sděleno, že předložil špatnou zelenou kartu na přívěs. Prý spáchal přestupek a nezastavil na Stopce“. Oznámení přestupku žalobce nepodepsal.

8. V úředním záznamu ze dne 5. 3. 2018 zasahující policisté pprap. J. V. a nstržm. S. Š. kromě jiného uvedli, že 5. 3. 2018 prováděli ve služebním vozidle dohled nad silničním provozem na ulici Paskovská v Ostravě – Hrabové. S vozidlem stáli na ulici Joštova a viděli na křižovatku ulic Mostní a Paskovská v Ostravě – Hrabové. V čase 18:37 hodin si všimli ze směru ulice Mostní na ulici Paskovskou jedoucího motorového vozidla tovární značky Škoda Felicia. Řidič nerespektoval dopravní značení P06 „Stop“. Vozidlo předepsaným způsobem zastavili v 18:39 hodin na ulici Paskovská, a to poblíž domu č. p. 147. Vozidlo měli po celou dobu pod vizuální kontrolou. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Řidič byl vyzván k předložení dokladů potřebných pro provoz a řízení motorových vozidel. Policistovi předal řidičský průkaz, občanský průkaz, osvědčení o registraci vozidla. Přestože byl o to požádán, zelenou kartu nepředložil. Následně předal policistovi zelenou kartu na přívěsný vozík. Žalobci bylo sděleno, že se dopustil přestupků, a to tím, že nepředložil jako řidič vozidla na výzvu policisty zelenou kartu provozovaného vozidla a nerespektoval dopravní značku Stop. Žalobce reagoval prohlášením, že zelenou kartu nemusí předkládat a dopravní značku Stop respektoval a zastavil. Policista pprap. V. žalobce vyzval i k předložení povinné výbavy motorového vozidla, ta byla shledána v pořádku a kompletní. Žalobce s projednáním přestupků na místě samém nesouhlasil. Bylo mu následně sděleno, že věc bude oznámena správnímu orgánu. Policista pprap. V. následně ve služebním vozidle sepsal oznámení přestupku. Žalobce se písemně vyjádřil. Oznámení odmítl podepsat. Poté pak byly žalobci vráceny veškeré doklady, které při silniční kontrole předložil a celý zákrok byl dokončen. Policisté poznamenali v úředním záznamu, že žalobce se choval velmi arogantně, policisté jej opakovaně museli poučovat o téže věci.
9. Ze správního spisu se dále podává, že před ústním jednáním žalobce zaslal správnímu orgánu písemné podání, v němž požadoval, aby k jednání byli předvoláni policisté, aby

byla zajištěna audiovizualizace a video od policie, které má prokazovat přestupek, dále to, zda vůbec policisté mohli vidět údajný přestupek. Žalobce v podání popřel, že by spáchal přestupek. Požadoval i prošetření nezákonného omezování jeho osobní svobody a vyhrožování, že bude zajištěn, pokud ihned neukáže žárovky. Žalobce dále uvedl, že poté, co policisté provedli lustraci jeho osoby a tázali se jej, zda souhlasí s přestupkem a on odpověděl, že nikoli, tak mu zadržovali doklady a odmítli mu je vrátit, dokud nepodepíše jejich protokol. Sepis trval cca 20 minut a tím byl omezován na osobní svobodě.

10. Správní orgán I. stupně u jednání dne 28. 5. 2018 dal žalobci možnost, aby se k celé věci vyjádřil. Správní orgán rovněž provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, výpisem z evidenční karty řidiče a byl přehrán záznam na DVD. Ústní jednání trvalo od 8:40 hodin do 13:02 hodin. Zasahující policista J. V. jako svědek vypověděl, že uvedeného dne vykonával dohled nad silničním provozem. S kolegou Š. seděli ve služebním vozidle a sledovali provoz na křižovatce ulic Mostní a Paskovské. Provoz sledovali ze vzdálenosti cca 30 m. Na ulici Mostní je dopravní značka Stůj, dej přednost v jízdě. Svědek spatřil motorové vozidlo tovární značky Škoda Felicie, které křižovatkou projelo bez zastavení. Svědek před správním orgánem provedl situační nákres místa s vyznačením místa stání policejního vozidla a směru jízdy vozidla řízeného žalobcem. Policisté stáli na místě, odkud by měl řidič do křižovatkou náležitý rozhled. Policisté se pak za předmětným vozidlem vydali a předepsaným způsobem na ulici Paskovské vozidlo zastavili. Svědek řidiče požádal o předložení dokladů potřebných k provozu a řízení vozidla. Žalobce nepředložil zelenou kartu toliko zelenou kartu na přívěsný vozík. Na upozornění svědka, že se nejedná o zelenou kartu k vozidlu, řidič reagoval prohlášením, že tuto nemusí mít u sebe a že ji nemá. Řidiči svědek sdělil, jakých přestupků se dopustil, sepsal oznámení přestupku a řidiči umožnil, aby se vyjádřil. Svědek vyloučil, že by vozidlo řízené žalobcem před křižovatkou zastavilo. Na otázku žalobce svědek odpověděl, že si na situaci zcela dobře pamatuje. Další otázky žalobce na svědka se týkaly předložení občanského průkazu, dokladů potřebných k provozu a řízení vozidla, toho zda byl policista před nástupem služby řádně nadřízeným poučen, co má dělat na hlídce a kde. Správní orgán usoudil, že se jedná o otázky, které s projednávanými přestupky nesouvisí a vyzval žalobce, aby se kladené otázky vztahovaly k projednávaným přestupkům. Další otázka se týkala provedené lustrace vozidla žalobce. Správní orgán poté informoval žalobce, že může položit ještě dvě otázky a následně bude výslech svědka ukončen. Výslech svědka probíhal od 9:30 hodin do 10:45 hodin. Správní orgán další otázky již nepřipustil a výslech svědka ukončil poté, co žalobce položil svědkovi otázku, po jak dlouhé době od zastavení vozidla provedl lustraci vozidla. Proti postupu správního orgánu se žalobce ohrazoval. Argumentoval tím, že policie je sehraná a naučená, jak má odpovídat, proto se kladenými otázkami musí snažit prokázat tvrzení, že policie je nevěrohodná a mnohdy lže, a to nelze jen jednou či dvěma otázkami. Dožadoval se toho, aby mu správní orgán dal prostor k prokázání toho, že policie fabuluje.
11. Svědek policista S. Š. vypověděl, že policisté tehdy se služebním vozidlem stáli na ulici Joštova a viděli na protější křižovatkou, kde je umístěna dopravní značka „Stůj, dej přednost v jízdě“. Svědek si všiml motorového vozidla tovární značky Škoda, které projelo křižovatkou bez zastavení. Služební vozidlo stálo od předmětné křižovatkou ve vzdálenosti cca 20 – 25 m. Řidič nesouhlasil s přestupky nerespektování dopravního značení a nepředložení zelené karty. Na otázku správního orgánu, jak policista poznal, že vozidlo nezastavilo, svědek odpověděl, „že vozidlo při projíždění hranicí křižovatkou neuvedlo kola vozidla do nehybného stavu“. Před vozidlem řízeným žalobcem žádné jiné vozidlo neprojíždělo. Policista rovněž uvedl, že vozidlo žalobce bylo zastaveno na přehledném

úseku, služební vozidlo mělo po celou dobu zapnuta modrá světla a nápis Stop a stálo za vozidlem žalobce. Nemohlo dojít k jeho přehlédnutí ostatními řidiči. Žalobci byla dána možnost klást svědkovi otázky. Žalobce se svědka tázal kromě jiného i na to, po jaké době od zastavení vozidla byla provedena lustrace, kdy má být tato dle předpisu provedena, ptal se i na možnosti řešení přestupku, výši pokuty a bodů za přestupek, zda se jednalo o banální přestupek či nikoliv. Správní orgán po těchto otázkách žalobci sdělil, že mu umožňuje položit poslední dvě otázky. Ty se týkaly materiálního znaku přestupku. Následně byl výslech svědka, který započal v 10:50 hodin, ve 12:00 hodin ukončen. Žalobce se proti postupu správního orgánu ohrazoval, uvedl, že chce položit ještě několik zásadních otázek, což mu správní orgán zakázal a on to považuje za hrubé porušení zákona č. 500/2004 Sb.

12. Žalobce u ústního jednání dne 28. 5. 2018 se po provedeném dokazování k věci vyjádřil tak, že se policie jednoznačně domluvila. Poukazoval kromě jiného na to, že policisté ze svého stanoviště přes ploty a jiné překážky nemohli vidět, zda se kola jeho vozidla uvedla do nehybného stavu, ani to, že se jednalo o Škodu Felicii zelené barvy. Žalobce navrhoval provést důkaz rekonstrukcí a videozáznamem. Výhrady žalobce se týkaly i toho, na jakém místě jej policisté zastavili, zdůrazňoval, že policisté hazardovali s jeho životem a životy dalších účastníků silničního provozu, neboť byl zastaven v místě, kde se nachází bílá čára souvislá a je zakázáno zastavení a stání. Údajný přestupek řešili na nebezpečném místě cca 30 minut a kontrolovali mu i povinnou výbavu vozidla. Součástí spisu je i písemné vyjádření pověřené úřední osoby ke stížnosti žalobce ze dne 28. 5. 2018 a rovněž listina, která obsahuje sdělení adresované žalobci o výsledku prošetření stížnosti na postup policistů. Tato stížnost byla vyhodnocena ředitelem Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje dne 19. 6. 2018 jako nedůvodná. Správní orgán po ústním jednání spis o žádné další podklady nedoplňoval a následně 25. 6. 2018 vydal rozhodnutí č. j. SMO/342916/18/DSC/Klu, proti němuž žalobce podal v zákonné lhůtě odvolání.
13. Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že žalovaný ve shodě se správním orgánem I. stupně považoval za stěžejní důkaz pro posouzení otázky, zda žalobce v předmětné křižovatce zastavil či nikoli, svědecké výpovědi obou zasahujících policistů. Videozáznam palubní kamery policejního vozidla správní orgány obou stupňů shodně vyhodnotily tak, že palubní kamera zabírá vozidla, která přijíždějí k předmětné křižovatce, jak zpomalují, samotné zastavení na hranici křižovatky nelze ze záznamu vidět. Videozáznam je nekvalitní. Policejní vozidlo stojí kolmo k ulici Paskovská. Žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil zjištění, že v čase okolo 6:00 hodin policejní vozidlo couvne, přesto zastavování vozidel na záběru nelze vidět. V čase 6:23 hodin křižovatkou projede vozidlo, které dle žalovaného „podle viditelného obrysu může být vozidlem Škoda Felicie“, na záběru není vidět hranice křižovatky a ze záznamu nelze jednoznačně postavit najisto, zda předmětné vozidlo v daném místě zastavilo či nikoli. Žalovaný dále činí zjištění, že vozidlo policistů se následně rozjíždí a to směrem za odbočujícím vozidlem. Po najetí na ulici Paskovskou je v čase 6:38 hodin před vozidlem policie vidět jedoucí vozidlo, které je následně zastaveno. Jedná se o vozidlo Škoda Felicia, RZ X.
14. Jak výše uvedeno žalovaný za stěžejní v dané věci považoval výpovědi svědků, obou zasahujících policistů, které hodnotil jako věcné a věrohodné, které se v podstatných skutečnostech shodují, odpovídají rovněž úředním záznamům a také obsahu videonahrávky. Žalovaný současně uvedl, „že z videonahrávky je zcela zjevné, že z pozice, na které se policisté nacházeli, bylo dostatečně vidět na předmětnou křižovátku, a to i přes

nízkou kvalitu a černobílý obraz palubní kamery“. Žalovaný dále uvedl, že ve spise neshledal žádný důvod pro byt jen pochybnost o jiném, než korektním jednání zasahujících policistů. Žalovaný dovodil, že proti jejich výpovědi stojí pouze tvrzení žalobce, že v křižovatce zastavil, což dle žalovaného „ve světle výše uvedeného nemůže zpochybnit prokázaný skutkový stav“. Žalovaný tedy vzal za prokázané, že žalobce příkaz dopravní značky P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“, nerespektoval, na křižovatce ulic Mostní a Paskovská nezastavil, čímž porušil § 22 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalovaný vzal rovněž za prokázané výpověďmi policistů, že žalobce byl vyzván, aby předložil zelenou kartu, což žalobce neučinil, resp. předložil kartu k přívěsnému vozíku. Učinil závěr, že výpovědi policistů žalobce nijak relevantně nezpochybnil. Žalovaný tedy vzal za prokázané, že žalobce porušil ust. § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., a dopustil se přestupku dle § 16 odst. 2 téhož zákona.

15. Krajský soud dokazování doplnil fotografiemi na č. l. 94 a 97 spisu předloženými žalobcem, které zachycují křižovatku ulic Mostní – Paskovská. Z těchto fotografií, o nichž žalobce tvrdil, že je pořídil do týdne či 14 dnů po datu, kdy mělo dojít ke spáchání předmětného přestupku, je zřejmé, že na ulici Mostní, křižovatka ulic Mostní - Paskovská se dopravní značení P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“ nenachází. K důkazu soud dále přehrál zvukový záznam pořízený žalobcem při projednání přestupku s policisty, přičemž zvukový záznam není příliš kvalitní a zachycuje hlas policisty, který poskytuje žalobci poučení, je na něm také zachycena ta část komunikace mezi žalobcem a policistou, během níž se žalobce dožaduje vrácení dokladů, které policistům předložil, přičemž je mu sděleno, že doklady mu budou vráceny po sepisu oznámení přestupku.
16. Soud dále provedl důkaz fotografiemi ze serveru mapy.cz zachycující pohled na předmětnou křižovatku z ulice Joštova, a to před rekonstrukcí křižovatky, kde se nyní nachází kruhový objezd. Žalobce k fotografiím uvedl, že nedokáže říci, zda na ulici Joštova se v době, kdy měl být předmětný přestupek spáchán, nacházelo oplocení, resp. jeho torzo, jak je zachyceno na předmětné fotografii. Uvedl, že na fotografii je také vidět i zrcadlo, o němž se zmínil ve své výpovědi.
17. Soud rovněž vyslechl žalobce jako účastníka řízení. Z jeho výpovědi soud zjistil, že žalobce potvrdil, že 5. 3. 2018 kolem 18:30 hodin řídil předmětný osobní automobil. Jel z Vratimova do Hrabůvky po ulici Mostní od řeky Ostravice směrem k ulici Paskovská. Když přijel na předmětnou křižovatku ve tvaru písmene T, po ulici Mostní, následně odbočil doprava. Ještě před odbočením vozidlo zastavil a rozhlédl se. Na protilehlém rohu křižovatky viděl zrcadlo, které ukazovalo příjezd vozidel zleva. Nevzpomíná si, zda na křižovatce svítilo pouliční osvětlení. Nepamatuje si, zda se na ulici Mostní nacházelo předmětné dopravní značení P6 Stůj, dej přednost v jízdě. Dané místo velmi dobře znal. Věděl, že tam v minulosti bývalo toto dopravní značení. Asi do týdne či 14 dnů daným místem opět projížděl směrem do Vratimova, a když stál v koloně, pořídil předmětné fotografie, které soudu předložil. Na ulici Mostní se předmětné dopravní značení Stůj, dej přednost v jízdě, nenacházelo. Již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně požadoval, aby správní orgán v příslušném pasportu ověřil, zda se předmětné dopravní značení v daném místě a čase nacházelo či nikoli.
18. K námitkám žalobce ohledně doručování písemností na elektronickou adresu krajský soud uvádí následující. Ze správního spisu plyne, že 10. 5. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno elektronické podání žalobce obsahující jednak omluvu z ústního jednání a také žádost, aby mu správní orgán doručoval na elektronickou adresu X. 14. 5. 2018 správní

orgán I. stupně zaslal žalobci na jím označenou elektronickou adresu výzvu k doplnění omluvy z ústního jednání. Elektronicky byla podepsána pouze příloha e-mailu, tedy uvedené sdělení správního orgánu, nikoli však samotné tělo e-mailového podání. Žalobce tuto zprávu nepotvrdil ve smyslu § 9 odst. 9 správního řádu, podle něhož nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, doručí správní orgán písemnost, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Správní orgán I. stupně proto uvedené sdělení ze dne 14. 5. 2018 zaslal žalobci poštou na adresu jeho bydliště, přičemž zásilka byla žalobci doručena fikcí dne 31. 5. 2018. 21. 5. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena další omluva žalobce z ústního jednání, na kterou správní orgán reagoval sdělením ze dne 23. 5. 2018 o tom, že jednání odročeno nebude a poznamenal, že doposud neobdržel žádné listiny, které by jím uváděné důvody nemožnosti se ústního jednání účastnit, prokazovaly. Správní orgán zaslal žalobci toto sdělení ze dne 23. 5. 2018 na elektronickou adresu žalobce, přičemž samotné tělo e-mailu nebylo elektronicky podepsáno, podepsána byla příloha e-mailu, tedy uvedené sdělení správního orgánu. Ani tuto zprávu žalobce nepotvrdil ve smyslu § 19 odst. 9 správního řádu, a proto správní orgán sdělení zaslal žalobci poštou a k jeho doručení došlo fikcí dne 7. 6. 2018. Z protokolu o ústním jednání ze dne 28. 5. 2018 plyne, že žalobce byl správním orgánem I. stupně informován o tom, že vzhledem k tomu, že doručování na elektronickou adresu nepřispívá k urychlení řízení, nebude mu dále na elektronickou adresu doručováno. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno již jen poštou na adresu trvalého pobytu a k jeho doručení došlo fikcí dne 9. 7. 2018. Krajský soud na tomto místě odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 5 As 40/2015-38. NSS uvedl, že v jím posuzované věci není patrné ze spisu, zda byly podepsány uznávaným elektronickým podpisem i vlastní těla jednotlivých e-mailových zpráv, je však podstatné, že jím byly podepsány v souladu se správním řádem samotné doručované dokumenty, které byly obsahem e-mailových zpráv. Nejvyšší správní soud tak nemá důvodné pochybnosti, že by zákonem požadovaným povinností prvostupňový správní orgán nedostál, konec citace. Krajský soud přisvědčil názoru žalovaného, že byť datové zprávy doručované žalobci nebyly podepsány v těle e-mailu, byly uznávaným elektronickým podpisem podepsány samotné doručované dokumenty, tedy označená sdělení správního orgánu a jeho rozhodnutí, a proto se nejedná o postup nezákonný. Ani následné doručování sdělení a rozhodnutí žalobci poštou nemá za následek neúčinnost doručení těchto písemností, jak plyne z označeného rozsudku Nejvyššího správního soudu a dále z rozsudku téhož soudu č. j. 4 As 76/2015-37. Je třeba také zdůraznit, že správní orgán o tom, že nebude doručovat na elektronickou adresu, neboť doručování na elektronickou adresu nepřispívá k urychlení řízení, žalobce informoval u ústního jednání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo pak následně žalobci doručeno již jen poštou. Postup správního orgánu byl v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 10 As 5/2016-36. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl, že pokud správní orgán zjistí, že doručování na elektronickou adresu k urychlení řízení nepřispěje, a neshledá žádné jiné důvody opodstatňující takovéto doručování, je oprávněn účastníkovi na požadovanou elektronickou adresu písemnosti nezasílat. Písemnosti tedy doručuje, jakoby účastník o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal. Správní orgán je však v takovém případě povinen účastníkovi řízení sdělit, že mu na jím požadovanou elektronickou adresu doručovat nebude včetně důvodů tohoto postupu, konec citace. V intencích citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu správní orgán I. stupně v této věci postupoval.

19. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
20. Krajský soud v obecné rovině poznamenává, že povinnost zjišťovat skutkový stav stran skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku, leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že deliktního jednání se obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo). Z toho vyplývá, že pouze v případě bylo-li prokázáno, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku, může správní orgán uložit za jeho spáchání sankci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 46/2005-55). V rozsudku č. j. 2 As 235/2017-26 Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že pokud je důkazní situace postavena pouze na výpovědích přestupce a policistů, lze předpokládat častou existenci rozporů mezi jednotlivými důkazy. Správní orgán je v takové situaci povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě odůvodnit, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal a z jakých důvodů uvěřil jedné ze vzájemně protichůdných skutkových verzí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že u svědka, který nemá žádný zájem na výsledku řízení, je spíše pravděpodobné, že bude tvrdit takové skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé. Nejvyšší správní soud v označeném rozsudku dále uvedl, že při kolizi mezi tvrzením přestupce a policisty, je proto zpravidla věrohodnější svědectví policisty (viz rozsudek NSS č. j. 4 As 14/2007-114). Svědecká výpověď policistů, kteří postupovali zcela standardně, má tedy obecně vysokou důkazní hodnotu. Existence takového důkazu ovšem neznamená, že by správní orgány měly zcela rezignovat na obstarávání jakýchkoli dalších důkazů, které je v dané věci možné získat (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 97/2011-52). U přestupků prokazovaných především výpověďmi zasahujících policistů, kde není žádný další důkaz, jímž by šlo spáchání přestupku objektivně ověřit, je obecně třeba vstřícněji přistupovat k důkazním návrhům přestupce, jsou-li potencionálně schopné přinést nová zjištění podstatná pro řízení. Tvrdí-li přestupce, že se skutek, jehož se měl dopustit, odehrál jinak, než je mu kladeno za vinu, a tuto verzi nelze s jistotou vyloučit, je pro zachování určité rovnováhy třeba provést důkazy, které k prokázání pravdivosti svých tvrzení navrhuje, konec citace.
21. Co se týká přestupku dle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů, kterého se žalobce dopustil tím, že policistům na výzvu nepředložil tzv. zelenou kartu k motorovému vozidlu, které řídil 5. 3. 2018 v 18:37 hodin v Ostravě – Hrabové na ulici Mostní a dále Paskovské, tovární značky Škoda, RZ X a porušil tak ust. § 17 odst. 1 citovaného zákona č. 168/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soud dospěl k závěru, že uvedené přestupkové jednání bylo bez důvodných pochybností žalobci prokázáno. Protože se krajský soud zcela ztotožňuje se závěry správních orgánů obou stupňů, které tvoří nedílný celek, v podrobnostech na jejich rozhodnutí odkazuje. Ke zcela odlišnému závěru ovšem soud dospěl ve vztahu k přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k), jehož se měl žalobce dopustit tím, že 5. 3. 2018 v 18:37 hodin řídil v Ostravě – Hrabové na ulici Mostní osobní automobil tovární značky Škoda, RZ X a na křižovatce s ulicí Paskovskou nerespektoval dopravní značení P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“ a nezastavil vozidlo na takovém místě, odkud měl do křižovatky náležitý rozhled. Žalobce setrval v průběhu celého správního řízení tvrdil, že se vytýkaného přestupkového jednání nedopustil. Jednak namítal, že se na daném místě předmětné dopravní značení P6 vůbec nenacházelo, což prokazoval jednak

fotografiemi pořízenými do týdne či 14 dnů po datu údajného spáchání předmětného přestupku, kterýžto důkaz provedl až soud, přičemž z těchto fotografií je zřejmé, že tyto fotografie skutečně předmětné dopravní značení nezachycují, a již v průběhu správního řízení také navrhoval, aby si správní orgán vyžádal příslušný pasport za účelem zjištění, zda se v daném místě a čase dopravní značení P6 nacházelo či nikoli. To vše za situace, kdy dané místo není policisty žádným způsobem zdokumentováno, ve spise se nenachází žádná fotodokumentace, mapka s vyznačením umístění dopravního značení či plánec daného místa. Správní orgány své závěry o tom, že se na ulici Mostní onoho dne nacházelo dopravní značení P6 a rovněž tak i závěr, že žalobce toto dopravní značení nerespektoval a nezastavil vozidlo na takovém místě, odkud měl do křižovatky náležitý rozhled, opřely pouze o výpovědi svědků – zasahujících policistů. Ti o tvrzeném protiprávním jednání žalobce pořizovali videozáznam, který je ovšem nekvalitní, k čemuž dospěly správní orgány obou stupňů a mezi účastníky je nesporné, že z tohoto videozáznamu nelze zjistit, ani o jaké vozidlo se jedná a ani to, zda jeho řidič zastavil či nikoli. V dané souvislosti je rovněž nutno zmínit také to, že žalobce namítal, že policisté neměli dobrý výhled. Ani touto otázkou se správní orgán dostatečně nezabýval a rovněž vycházel toliko z výpovědi policistů. Krajský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci existují okolnosti, které vyvolávají důvodné pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědků, zasahujících policistů, které byly stěžejním důkazem a tedy i důvodné pochybnosti o správnosti zjištěného skutkového stavu. Těmito okolnostmi je jednak již výše zmíněné nezdokumentování dopravního značení, jednak velmi nízká kvalita videozáznamu, přičemž policisté sami v průběhu své svědecké výpovědi toto nijak nevysvětlili. Ani správní orgán se jich nezeptal, proč je videozáznam nekvalitní a zda si vůbec na místě samém ověřovali, a to ještě před započítím samotné kontrolní činnosti, jaká je kvalita pořizovaného záznamu. To vše za situace, kdy je z jejich výpovědi zřejmé, že se při své služební činnosti zaměřovali právě na chování řidičů v předmětné křižovatce. Soud nemůže pominout ani jistou míru horlivosti ze strany policistů na místě projednání přestupku s žalobcem. Z úřední činnosti soudu je totiž známo, že není zcela obvyklé, aby zasahující policisté při projednání přestupku s řidičem přistoupili ještě navíc i ke kontrole povinné výbavy vozidla. Ve skutečnosti, že policisté nevyhověli požadavku žalobce a doklady, které jim předložil, mu vrátili až po projednání přestupku a po sepisu oznámení přestupku, soud naopak nic nestandardního nespátňuje. Rozhodně z toho nelze dovozovat, že by žalobce tím byl jakkoli omezován na osobní svobodě, jak namítá. Neplyne to ani z audiozáznamu, který zachycuje část komunikace mezi žalobcem a policisty na místě samém. Pro závěr o tom, zda se žalobce předmětného přestupku dopustil či nikoliv, je dle názoru soudu naprosto bez právního významu hodnocení otázky, zda jej policisté na ulici Paskovské zastavili a projednávali s ním přestupek na nevhodném místě a zda se tím sami nedopustili protiprávního jednání.

22. K námitkám žalobce, které se vztahují k jím tvrzenému nevhodnému chování oprávněné úřední osoby při ústním jednání před správním orgánem I. stupně, soud uvádí, že toto je v kompetenci příslušného nadřízeného úřední osoby. Ze spisu neplyne nic, co by vyvolávalo jakékoli pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby. Bylo jejím právem usměrnit žalobce k tomu, aby se jeho dotazy na svědky týkaly projednávaných skutků. Řada otázek, které žalobce svědkům kladl, vypovídá o tom, že jeho práva krácena nebyla.
23. Krajský soud uzavírá, že s ohledem na výše uvedené a za situace, kdy skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění, a to jednak ohledně umístění dopravního značení P6 v daném místě, a to dotazem na příslušný silniční správní úřad, doplnění spisu o mapku, příp.

plánek daného místa s přesným vyznačením stanoviště policistů, a to i s ohledem na tvrzení žalobce, že policisté neměli dobrý výhled na křižovatku, je rovněž třeba, aby ke všem výše uvedeným sporným otázkám, správní orgán opětovně vyslechl oba zasahující policisty.

24. S ohledem na výše uvedené a za situace, kdy skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění, přičemž krajský soud nemohl suplovat roli správního orgánu, neprovedl proto další žalobcem navržené důkazy sám a zrušil přezkoumávané rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a podle § 78 odst. 3 s.ř.s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu, jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí.
25. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci úspěch, na nákladech řízení částku 3 568 Kč, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady řízení sestávají ze soudního poplatku 3 000 Kč, náhrady jízdného, a to osobním automobilem značky Škoda Octavia, RZ X s kombinovanou spotřebou vozidla 7,6 l benzínu Natural 95/100 km, při ujetí 20,6 km z místa bydliště žalobce ke krajskému soudu a zpět, paušální náhradě 4,40 Kč/km a ceně paliva dle vyhlášky 27,80 Kč/l představuje náhrada jízdného za cestu k jednání 16. 3. 2021 134,16 Kč, stejně tak i za cestu k jednání 23. 2. 2021. Náhrada jízdného za užití osobního motorového vozidla byla žalobci přiznána s ohledem na nepříznivou pandemickou situaci a užití vlastního dopravního prostředku oproti cestě hromadným dopravním prostředkem je za této situace zcela adekvátní. Náklady řízení dále sestávají z částky 300 Kč, jakožto paušální náhrady coby náhrady hotových výdajů, a to odkazem na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 39/13, podle něhož zásadu rovnosti účastníků řízení ve smyslu článku 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod lze naplnit přiznáním paušální náhrady, coby náhrady hotových výdajů podle jejich demonstrativního výčtu v § 137 odst. 1 občanského soudního řádu i účastníkovi řízení, který advokátem zastoupen není, a to v situacích, v nichž by účastníkovi řízení zastoupenému advokátem byla přiznána taková náhrada podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Požadoval-li žalobce na nákladech řízení ještě dalších 7 paušálních náhrad po 300 Kč, pak tato celková částka 2 100 Kč žalobci přiznána nebyla. Žalobce je nijak blíže nespécifikoval. Nad rámec platné právní úpravy byl i požadavek žalobce na zaplacení odměny 5 000 Kč za sepsání žaloby, kterýžto úkon žalobce učinil sám. Soud k tomu dále uvádí, že případný ušlý výdělek, resp. ušlý zisk v souvislosti s účastí žalobce u dvou soudních jednání, žalobce nijak nevyčíslil a nedoložil. Celkové náklady řízení činí celkem 3 568,32 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[Zadejte text.]

Ostrava 16.03.2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje